● നീര ഉൽപാദനം: പദ്ധതികൾ കേരകർഷകർക്കു ഗുണകരമാകണം

വേണം, പുതിയ മാതൃക

എ.ആർ. രാജു

കേരളത്തിലെ കേരകർഷകർ നേരിടുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ വിവിധ തലങ്ങളിൽ ചർച്ചചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും നാളികേര വികസനത്തിനായി കോടിക്കണക്കിനു രൂപ കേന്ദ്ര - സംസ്ഥാന സർക്കാരുകൾ ഇതിനകം ചെലവഴിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. കേരകൃഷി വികസനത്തിനും കേരകർഷകരുടെ ക്ഷേമത്തിനുമായി കേന്ദ്ര, സംസ്ഥാന തലത്തിൽ ഒട്ടേറെ സർക്കാർ വകുപ്പുകളും സ്ഥാപനങ്ങളും ഇപ്പോൾത്തന്നെ നിലവിലുണ്ട്. കർഷകർക്കുവേണ്ടി ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ധനസഹായം ഇത്തരം സ്ഥാപനങ്ങളിലൂടെ കയറിയിറങ്ങി താഴെവരുമ്പോൾ സാധാരണ കർഷകന്റെ കയ്യിൽ ഒന്നും എത്തുന്നില്ല എന്നതാണു യാഥാർഥ്യം. അതുകൊണ്ടു കേരകർഷകരുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടി ആരംഭിക്കുന്ന ഏതു പദ്ധതിയും പ്രാഥമികമായി ലക്ഷ്യമിടേണ്ടതു താഴെത്തട്ടിലുള്ള കർഷകർക്കും കർഷകത്തൊഴിലാളികൾക്കും എങ്ങനെ വരുമാന വർധനയുണ്ടാക്കാം എന്നതാണ്.

ഇതുവരെയുള്ളത് സഹകരണ മാതൃക

കാർഷിക മേഖലയിലെ പ്രാഥമിക ഉൽപാദക രംഗത്തു പ്രവർത്തിക്കുന്നവരുടെ ക്ഷേമത്തിനായി നാം ഇതുവരെ സ്വീകരിച്ചുപോന്നത് സഹകരണ സംഘങ്ങളുടെ മാതൃകയാണ്. സഹകരണ സംഘങ്ങൾ വളർച്ചയിലേക്കു കുതിക്കുമ്പോഴൊക്കെയും അടിസ്ഥാനമായ ലാഭം എന്ന ഘടകം അംഗങ്ങളായ കർഷകരുടെ സംഭാവനയാണ് എന്ന സത്യം വിസ്മരിക്കാവുന്നതല്ല. ഒരുകൂട്ടം അംഗങ്ങളുടെ അധ്വാനത്തിന്റെ ഫലമായി ഒരു സ്ഥാപനം കെട്ടിപ്പടുക്കാൻ കഴിയുന്നു എന്നതു മാത്രമാണ് അതിന്റെ ഗുണപരമായ വശം. എന്നിട്ടും, കാർഷിക വികസനവുമായോ പൊതുജനപങ്കാളിത്ത വികസന പദ്ധതികളുമായോ ബന്ധപ്പെട്ട നമ്മുടെ എല്ലാ ആലോചനകളിലും അവസാന മാതൃകയായി 'സഹകരണ സംഘം' തന്നെ സ്ഥാനംപിടിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ട് അടിസ്ഥാന വർഗത്തിനു കൂടുതൽ വരുമാനവും പങ്കാളിത്തവും ലഭിക്കുന്ന മറ്റു മാതൃകകളെക്കുറിച്ചു നമുക്ക് ആലോചിച്ചുകൂടാ?

നീര: ഇപ്പോഴത്തെ മാതൃക പ്രതീക്ഷ നൽകുന്നില്ല

നീര ഉൽപാദനത്തിനു സഹായകമാവുന്ന അബ്കാരി നിയമത്തിലെ ഭേദഗതി, ഒരുപക്ഷേ, കേരളത്തിലെ കേരകർഷകർക്ക് അനിതരസാധാരണമായ വരുമാന വർധനയ്ക്കും അതോടൊപ്പം കേരളത്തിന്റെ സാമ്പത്തിക വളർച്ചയ്ക്കും സഹായകമായേക്കും. ഇതു പുതിയ തൊഴിൽ അവസരങ്ങൾക്കും വഴിയൊരുക്കും. എങ്കിലും ഇപ്പോൾ കേരളീയ സമൂഹത്തിനു മുന്നിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഉൽപാദകസംഘം, ഫെഡറേഷൻ, കമ്പനി എന്ന മാതൃക വലിയ പ്രതീക്ഷകൾക്കു വഴി നൽകുന്നവയല്ല.

നീര ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നതിന് അനുമതി നൽകിയതുതന്നെ, ഇത്തരം സംരംഭങ്ങളുടെ ആത്യന്തികമായ ലക്ഷ്യം പ്രാഥമികതലത്തിലുള്ള കർഷകരുടെ അഭിവൃദ്ധിയായിരിക്കണം എന്നതുകൊണ്ടാണ്. എന്നാൽ ഇന്നു നാം വിഭാവനം ചെയ്യുകയും പ്രാവർത്തികമാക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സംവിധാനത്തിൽ കർഷകർ പൂർണമായും പാർശ്വവൽക്കരിക്കപ്പെടും എന്നതാണു വസ്തുത. പ്രാഥമിക സംഘം, ഫെഡറേഷൻ, കമ്പനി എന്നീ മൂന്നു തട്ടിലുള്ള സംവിധാനത്തിൽ, ഉൽപാദന, വിപണന കമ്പനിക്കു മൂല്യവർധന ഉണ്ടാക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ അസംസ്കൃത വസ്തു ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്ന ഒരു കീഴ്ഘടകമായി കർഷകർ മാറുന്ന കാഴ്ചയായിരിക്കും നാം കാണാൻ പോകുന്നത്.

മിൽമയുടെ കാര്യത്തിൽ നമുക്കറിയാം, ക്ഷീരകർഷകന് ഒരു ലീറ്റർ പാലിനു ലഭിക്കുന്ന വിലയെത്രയെന്നും ഉപഭോക്താവ് അതിനു നൽകേണ്ടിവരുന്നതെത്രയെന്നും. മിൽമ പോലെയുള്ള ഒരു വൻസ്ഥാപനത്തെ നിലനിർത്തുന്നതിനാണ് ഉപഭോക്താവ് പാലിന് അധികവില കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്നത് എന്നതാണു വസ്തുത. ഈ അവസ്ഥ പുതുതായി രൂപീകരിക്കുന്ന നീര വിപണന കമ്പനികൾക്കു സംഭവിക്കാൻ പാടില്ല.

നീര ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നതുവഴി, ഒരു തെങ്ങിൽനിന്നു പ്രതിമാസം കർഷകന് ആയിരം രൂപയിലേറെ വരുമാനം ലഭിക്കുമെന്നാണു കേരള ആസൂത്രണ ബോർഡ് കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നത്. നീരയിൽനിന്നുമുള്ള ഉൽപന്നങ്ങളുടെ വരുമാനംകൂടി കണക്കിലെടുത്താൽ ഇതു രണ്ടായിരം രൂപയായി വർധിപ്പിക്കാൻ കഴിയും. അങ്ങനെയെങ്കിൽ കേര കർഷകന്റെ വരുമാനം പ്രാഥമിക ഉൽപന്നത്തിൽനിന്നുള്ള ആദായം മാത്രമായി നിജപ്പെടുത്തേണ്ടതുണ്ടോ എന്നു നാം ആലോചിക്കണം.

കമ്പനിയിൽ കർഷകർക്ക് നേരിട്ടു പങ്കാളിത്തം

ഇപ്പോൾ വിഭാവനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ത്രിതല സംവിധാനത്തിൽ ആകർഷകമായ ഏക ഘടകം നിർമാണ, വിതരണ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി ഒരു കമ്പനി രൂപീകരിക്കുന്നു എന്നതാണ്. അത്രയും നല്ലതുതന്നെ. എന്നാൽ ഇതു പത്തു നീര ഉൽപാദന സഹകരണ ഫെഡറേഷനുകളുടെ ഉടമസ്ഥാവകാശത്തിലും നിയന്ത്രണത്തിലുമുള്ള ഒരു പ്രൈവറ്റ് കമ്പനിയായിരിക്കാനാണു സാധ്യത. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഫെഡറേഷനിലും കമ്പനിയിലും സ്ഥിരം ലാവണങ്ങൾ ഉറപ്പിക്കുവാൻ കേരകർഷകരല്ലാത്ത, ഭരണനേതൃത്വത്തിൽ സ്വാധീനമുള്ള ഒരു വിഭാഗത്തിനു കഴിയും. രാഷ്ട്രീയകക്ഷികൾ ഇത്തരം ഫെഡറേഷനുകളെയും കമ്പനികളെയും കയ്യടക്കുന്നത് കേരളത്തിൽ സർവസാധാരണമാണുതാനും.

ഇതിനു ബദലായി നാം ആലോചിക്കേണ്ടത് കർഷകർക്കു നേരിട്ടു പങ്കാളിത്തമുള്ള ഒരു കമ്പനിയെക്കുറിച്ചാണ്. പത്തു ഫെഡറേഷനുകൾ ചേർന്ന് ഒരു കമ്പനി എന്ന രീതിയിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായി, കേരളത്തിൽ തെങ്ങുകൃഷി ചെയ്യുന്നതായി റജിസ്റ്റർ ചെയ്തിട്ടുള്ള എല്ലാ കർഷകരുടെയും കൂട്ടായ്മയായി ഈ കമ്പനിയെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നതായിരിക്കും അഭികാമ്യം. ഈ സംവിധാനത്തിൽ നീര ഉൽപാദനത്തിലൂടെ ലഭിക്കുന്ന വരുമാനത്തോടൊപ്പം മൂല്യവർധിത ഉൽപന്നങ്ങളുടെ വിപണനത്തിലൂടെ ലഭിക്കുന്ന ലാഭത്തിന്റെ വീതവും നേരിട്ടു ലഭിക്കുന്നതിനു കേരകർഷകർക്കും കർഷകത്തൊഴിലാളികൾക്കും അവസരമുണ്ടാകും എന്നതാണു പ്രത്യേകത.

ഇക്കാര്യത്തിൽ സർക്കാർ ഒരു വ്യക്തമായ നയം രൂപീകരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഇതു പ്രാവർത്തികമാക്കുക ദുഷ്കരമല്ല. ഇപ്പോൾത്തന്നെ അടിസ്ഥാന തലത്തിലുള്ള ഉൽപാദകരുടെ ഉടമസ്ഥതയിൽ വിവിധ കമ്പനികൾ നന്നായി പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. മൂന്നാറിലെ ഹിൽ പ്ലാന്റേഷൻ ലിമിറ്റഡിന്റെ 82% ഓഹരിയും തൊഴിലാളികളുടെയും ജീവനക്കാരുടെയും കയ്യിലാണ്. കോഴിക്കോട് ജില്ലയിലെ കൊയിലാണ്ടിയിലെ ഊരാളുങ്കൽ കൺസ്ട്രക്ഷൻ കമ്പനി (ഇപ്പോൾ ഒരു ഇൻഫോ പാർക്കും ഇവർ നടത്തുന്നു) പൂർണമായും തൊഴിലാളികളുടെ ഉടമസ്ഥതയിലാണ്. വടക്കൻപറവൂരിലെ ജനസേവാ ബസ് സർവീസ് തുടങ്ങി ഒട്ടേറെ മറ്റു മാതൃകകൾ നമ്മുടെ മുന്നിലുണ്ട്.

കമ്പനി ഓഹരികൾ ലിസ്റ്റ് ചെയ്യരുത്

നിർദിഷ്ട കമ്പനിയുടെ മൂലധന രൂപീകരണം ലക്ഷ്യമാക്കി കേരകൃഷിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വ്യക്തികളുടെ വളരെ ലളിതമായ ഒരു റജിസ്ട്രേഷൻ സംവിധാനം ഏർപ്പെടുത്താവുന്നതേയുള്ളൂ. ഇപ്പോൾത്തന്നെ കടാശ്വാസ കമ്മിഷനിൽനിന്നു സഹായം ലഭിക്കുന്നതിനു റജിസ്ട്രേഷൻ സംവിധാനം നിലവിലുണ്ട്. ഇതേ മാതൃകയിൽ പൂർണമായ ഒരു റജിസ്ട്രേഷൻ കൃഷിഭവനുകൾ വഴി നടത്തി കേര കൃഷിരംഗത്തു സജീവമായ കർഷകർ, തൊഴിലാളികൾ, ചെത്തുതൊഴിലാളികൾ, കേര സംസ്കരണ രംഗത്തു പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ എന്നീ വിഭാഗങ്ങളുടെ ഡേറ്റാ ബാങ്ക് തയാറാക്കാം.

ഈ ഡേറ്റാ ബാങ്കിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കമ്പനിയുടെ ഓഹരി വിതരണം ചെയ്യാം. ഒരാൾക്കു വാങ്ങാവുന്ന ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ ഓഹരിയും അധിക ഓഹരിയും എത്രയെന്നു നിജപ്പെടുത്തുക. കേരള സർക്കാരിനും പൊതുമേഖലാ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും നാളികേര വികസന ബോർഡ്, കയർ ബോർഡ് എന്നീ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും ഈ കമ്പനിയിൽ ഓഹരിപങ്കാളിത്തം നൽകാം.

ഏറ്റവും പ്രധാനം ഇത്തരം കമ്പനികളുടെ ഓഹരികൾ സ്റ്റോക്ക് എക്സ്ചേഞ്ചുകളിൽ ലിസ്റ്റ് ചെയ്യുകയില്ല എന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടു സാധാരണ ജനത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥാവകാശത്തിലായിരിക്കും കമ്പനി. ഓഹരി ഉടമകൾക്ക് ഓഹരി വിൽക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ തിരിച്ചു കമ്പനിക്കുതന്നെ വിൽക്കുന്നതിനുള്ള സംവിധാനം ഏർപ്പെടുത്താം. കമ്പനി തിരിച്ചുവാങ്ങുന്ന ഓഹരികൾ പുതുതായി ഓഹരിയെടുക്കുന്നതിന് അർഹരായവരുടെ ലിസ്റ്റിൽനിന്നു സീനിയോറിറ്റി അനുസരിച്ചു പുനർവിതരണം ചെയ്യാനും കഴിയും.

അനുമതികൾക്കായി സമ്മർദം വേണം

പൊതു - സ്വകാര്യ പങ്കാളിത്തത്തിലുള്ള 'സിയാൽ' മാതൃകയിൽ കമ്പനിയുടെ ചെയർപഴ്സൺ പദവി മുഖ്യമന്ത്രി, കൃഷിമന്ത്രി, എക്സൈസ് മന്ത്രി എന്നിവരിൽ ആർക്കെങ്കിലും നൽകാം. പ്രാവീണ്യം തെളിയിച്ച ഒരു മാനേജ്മെന്റ് വിദഗ്ധനെ സിഇഒ ആയി നിയമിക്കാം. ഓഹരി ഉടമകളായ കേരള സർക്കാർ, പൊതുമേഖലാ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ കൺസോർഷ്യം, നാളികേര വികസന ബോർഡ്, കയർ ബോർഡ് എന്നീ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ ബോർഡ് ഓഫ് ഡയറക്ടേഴ്സിലെ പ്രാതിനിധ്യം നിർദിഷ്ട കമ്പനിക്കു ബിസിനസ് വിപുലീകരണത്തിന് ആവശ്യമായ മാർഗനിർദേശങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതിനു പ്രയോജനകരമാവും.

ഓഹരിയുടമകളായ കേരകർഷകരുടെ പ്രതിനിധികളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിലാണു സാധാരണഗതിയിൽ സ്വാധീനവും സ്വജനപക്ഷപാതവും പ്രകടമാവാറുള്ളത്. ഇതും വളരെ നിഷ്പക്ഷവും വസ്തുനിഷ്ഠവുമായും ചെയ്യാവുന്നതേയുള്ളൂ. ബോർഡ് ഓഫ് ഡയറക്ടേഴ്സ് അംഗമാകുന്നതിനു കുറഞ്ഞ യോഗ്യത, അടിസ്ഥാന വിദ്യാഭ്യാസം മുതലായവ നിശ്ചയിക്കാം. ഇങ്ങനെ അർഹതയുള്ളവരിൽനിന്നു നറുക്കിട്ടു നാലോ അഞ്ചോ പ്രതിനിധികളെ തിരഞ്ഞെടുക്കാം. ബോർഡ് ഓഫ് ഡയറക്ടേഴ്സ് അംഗത്തിന്റെ കാലാവധി മൂന്നുകൊല്ലമായും ഒരംഗത്തിനു പരമാവധി രണ്ടു പ്രാവശ്യം മാത്രം ബോർഡിൽ അംഗത്വം എന്നു നിജപ്പെടുത്തുക.

ഉയർന്നുവരാവുന്ന ഒരു പ്രതിരോധം ഇന്നത്തെ കമ്പനി ആക്ടിൽ ഇത്തരത്തിലുള്ള വകുപ്പുകളില്ല എന്നായിരിക്കും. ഇവിടെയാണു സർക്കാർ കേന്ദ്രസർക്കാരിൽ സമ്മർദംചെലുത്തി ആവശ്യമായ അനുമതികൾ നേടിയെടുക്കേണ്ടത്.